

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 04 0 U 013939 24 U 3
Zenica, 25.10.2024. godine

Kantonalni sud u Zenici, sudija Sanela Popović, uz učešće zapisničarke Edine Imamović u upravnom sporu tužitelja JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica u stečaju, Ul.Bulevar kralja Tvrtka I broj 34, zastupani po punomoćnici Đukić-Bajramović Fatimi, advokatici iz Zenice, protiv rješenja broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo, uz učešće zainteresiranog lica Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica, u upravnoj stvari, oglašavanja ništavim rješenja, nakon javne rasprave održane dana 22.10.2024.godine u prisustvu punomoćnice tužitelja Đukić-Bajramović Fatime, advokatice iz Zenice, zamjenice Gradskog pravobranioca Armele Beganović, a u odsustvu uredno obaviještenog tuženog, dana 25.10.2024. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Tužba se uvažava, rješenje tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, kao i rješenje prvostepenog organa Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove Grada Zenica broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine, se poništavaju.

Odbija se zahtjev zainteresiranog lica Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica za naknadu troškova postupka u iznosu od 1.080,00 KM, kao neosnovan.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tužene broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove Grada Zenica broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine, kojim je oglašeno ništavim rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, jer je doneseno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku.

Blagovremeno podnesenom tužbom od 17.05.2023.godine, tužitelj pobija zakonitost navedenog rješenja tužene, zbog bitne povrede odredbi Zakona o upravnom postupku FBiH, zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, te zbog povrede načela zakonitosti, između ostalog, navodeći da je Rješenjem Grada Zenica, Služba za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove broj: 04-27-1425/22 od 17.02.2022.godine, oglašeno ništavim Rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, jer je prema pogrešnom i nezakonitom utvrđenju prvostepenog organa doneseno u stvari o kojoj se "uopće ne može rješavati u upravnom postupku". Navode da je protiv naprijed navedenog rješenja tužitelj izjavio žalbu koja je osporenim rješenjem tužene odbijena kao neosnovana, navodeći da je u žalbi ukazano na povredu načela zakonitosti, načela materijalne istine i načela ocjene dokaza. Žalbom je ukazano da je pobijano rješenje

doneseno u stvari iz sudske nadležnosti, odnosno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku. Navode da je prvostepeni organ u potpunosti zanemario dokaze koje je punomoćnica tužitelja predložila na usmenoj raspravi održanoj dana 12.12.2022.godine, a niti te dokaze navodi u pobijanom rješenju sem što ponovno paušalno na strani 13. obrazloženja pobijanog rješenja konstatuje da je punomoćnica JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica u stečaju priložila nove dokaze označene na strani 12.Zapisnika o održanoj usmenoj raspravi broj: 04-27-1425/22 od 12.12.2022.godine, navodeći da je izostalo od prvostepenog organa da navede sve dokaze koji su provedeni u prvostepenom postupku, te da to predstavlja povredu pravila upravnog postupka iz člana 207. stav 2.Zakona o upravnom postupku. Ukazuju na povredu odredaba člana 9. Zakona o upravnom postupku (ocjenu dokaza), odredbu člana 242.stav 2.Zakona o upravnom postupku. Tužitelj ističe da je tokom prvostepenog postupka iznio nove činjenice i dostavio dokaze koji potvrđuju te činjenice, sa napomenom da je iste dostavio kada je došao u posjed istih imajući u vidu da su nadležni državni organ (Kantonalno tužiteljstvo ZDK, Kantonalni sud u Zenici i dr.organi) od tužitelja izuzeli gotovu svu relevantnu dokumentaciju zbog krivičnog postupka koji se pred Kantonalnim sudom u Zenici vodi protiv gradonačelnika Fuada Kasumovića i dr.lica, ali iako su svi dokazi dostavljeni tokom prvostepenog postupka prvostepeni organ ih nije cijenio, kao ni drugostepeni u postupku po žalbi. Navode da Rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine čija se ništavost utvrđuje u predmetnom postupku, je upravo JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica u postupku zaključenja Ugovora o prenosu prava na nekretninama umjesto izmirenja duga od 28.06.2018. godine, broj: OPU-IP-2018-176 legitimisalo vlasnikom nekretnine objekta „Autobuska stanica“ sagrađen na k.č.s.p. 1 112/2 k.o.Z., a po n.p.odgovara k.č.557/2 k.o.Z. ., a na koju činjenicu kako je naprijed navedeno je stranke upozorio i notar prilikom zaključenja navedenog Ugovora. U konkretnom, tužitelj smatra da niti jedan od navedenih zakonskih uvjeta nije ispunjen da bi se mogao pokrenuti postupak utvrđenja ništavim rješenja Općine Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine. Kao dokaz za prednje navode tužitelj ukazuje na činjenice koje su utvrđene sljedećim dokazima: dopis „Zenicatrans“ Zenica Autosaobraćajno i turističko preduzeće broj: 01-1035/1 od 22.02.1973.godine upućen Skupštini Opštine Zenica, Zavod za izgradnju Zenice, Služba za imovinsko-pravne poslove, Akt Skupštine Opštine Zenica, Zavod za izgradnju i uređenje Zenice broj: 11/6-463-242/73 od 20.02.1974.godine, Ugovor zaključen između Opštine Zenica i preduzeća „Zenicatrans“ Zenica broj: 11/6-463-242/73 od 18.03.1974.godine, dokument ovjeren od strane Kantonalnog arhiva Travnik pod brojem: 05-44.11-81/22 od 18.02.2022.godine, Rješenje Skupštine Opštine Zenica, Zavod za izgradnju i uređenje Zenice, o odobrenju izgradnje broj: 18/6-1/360-17/74 od 21.02.1974.godine, Rješenje Skupština Opštine Zenica, Zavod za izgradnju i uređenje Zenice, Broj: 14/6-360-33/75 od 30.04.1975.godine, Kopija katastarskog plana izdat od Opštinske Geodetske uprave Zenica dana 10.03.1981 .godine, k.o.Z. ., broj plana 23, Rješenje Višeg suda u Zenici broj: Ps. 374/83 od 26.06.1991 .godine, Rješenje Vrhovnog suda Bosne i Hercegovine broj: Pž. 824/91 od 22.04.1993 .godine, Prijavni list Skupštine opštine Zenica, Organ za geodetske poslove od 06.04.1998.godine K.O.Z. . sa skicom snimanja. Navode da svi naprijed navedeni dokazi potvrđuju činjenicu da ie JKP„Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d.Zenica temeljem Ugovora koji je zaključen između Opštine Zenica i preduzeća "Zenicatrans" Zenica pod brojem 11/6-463-242/73 dana 18.03.1974.godine, stekao pravo korišćenja djelimično uređenog zemljišta označenog kao k.č.br.1112/2 zk.ul.lsk.ll u površini od 2.285 m2 K.O. Z. . za gradnju Autobusne stanice, a za gradnju iste posjedovao je valjanu dokumentaciju izdatu od strane tadašnje opštine Zenica, odnosno njenih organa. U tužbi se dalje navodi da je Rješenje Općine Zenica, Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, a koje se u ovom postupku nastoji i želi nezakonito oglasiti ništavim, doneseno primjenom odredbe člana 4. i 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine F BiH“, broj 45/99) i člana 200. stav 1 .Zakona o upravnom postupku. Na osnovu člana 3. Uredbe

o upisu nekretnina u javne knjige ("Službene novine F BiH", broj 45/99), Federalni ministar prostornog uređenja i okoliša u saradnji sa Federalnim ministrom pravde i direktorom Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove donio je Uputstvo za sprovođenje Uredbe o upisu nekretnina u javnu knjigu. Po odredbama ovog uputstva vrši se utvrđivanje prava na nekretninama (osim na stanovima na kojim postoji stanarsko pravo), upis u katastar zemljišta i uknjižba nekretnina i utvrđenih prava na njima u zemljišnim knjigama, na ime pravnih lica iz člana 2. stav 1. Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige koja su dana 05.04.1992.godine bili savjesni posjednici tih nekretnina, a do tog dana nekretnine i prava na njima stekli pravnim poslom, administrativnim prenosom, građenjem ili odlukom suda, pod uslovom da je zemljište državno vlasništvo. Navedenu odredbu očigledno organ po čijem se zahtjevu vodi ovaj postupak potpuno zanemaruje, kao što zanemaruje relevantnu činjenicu da je na dan 05.04.1992.godine JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica u stečaju bio savjestan posjednik predmetnih nekretnina, a što nedvosmisleno proizilazi iz svih materijalnih dokaza koji su predati u spis. Tužitelj ukazuje na odredbe člana 5., 7., 8., i 9. Uredbe. Navode da imajući u vidu sve naprijed navedene činjenice i dokaze posebno imajući u vidu relevantnu činjenicu da Ugovorom zaključenim između Opštine Zenica i Preduzeća "Zenicatrans" Zenica broj: 11/6-463-242/73 od 18.03.1974.godine parcela k.č.br.st.pr.1112/2 zk.ul. Isk.II u površini od 2285 m² "Zenicatransu" se prodaje pravo korišćenja na navedenoj parceli što odgovara parceli k.č.br.n.p.557/2 iste površine, a koje činjenice su upisane u Prijavnom listu Skupštine opštine Zenica, Organ za geodetske poslove od 06.04.1998.godine, te priložene dokaze, a u skladu sa nadležnostima Uprave za imovinsko — pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina koje su propisane Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije ("Službene novine F BiH", broj 45/99) preduzeće "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica je podnio Zahtjev Općini Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina da se izvrši upis nekretnina u javne knjige. Kako je podnosilac zahtjeva sada tužitelj u vrijeme podnošenja Zahtjeva ispunjavao sve uslove propisane Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, a što je organ nadležan za donošenje rješenja po Zahtjevu, konstatovao na osnovu dokaza dostavljenih u prilogu Zahtjeva, to je Općina Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina pravilno donijela Rješenje broj: 10-30-339/00 od 27.03.2000.godine. Navedeno rješenje dostavljeno je podnosiocu zahtjeva "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica, Kantonalnom pravobranilaštvu Zenica i Upravi za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar nekretnina, sa napomenom da niko od navedenih pravnih subjekata nije izjavio žalbu, što potvrđuje da je isto zakonito. Postupajući po navedenom pravosnažnom rješenju Općine Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Općinski sud u Zenici donio je Rješenje broj: DN-I-4/2000 od 08.05.2000.godine kojim se vrši uknjižba prava raspolaganja na nekretninama u z.k.ul.I knjige DN I u korist preduzeća; "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica sa 1/1 uz prenos B — lista zk.ul.4623 k.o.Z. u kojem su nekretnine upisane kao: Društvena svojina sa 1/1. Sve naprijed navedeno potvrđuje da je neosnovan i nezakonit predmetni postupak. Nadalje, da je JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica u stečaju bio posjednik i korisnik predmetnih nekretnina, odnosno Autobuske stanice potvrđuje i Zapisnik Općinskog suda u Zenici pod brojem IP-763/2000 od 05.07.2000.godine, u postupku zasnivanja založnog prava na Autobuskoj stanici po zahtjevu Travničke banke d.d. Travnik, po osnovu zaključenog Ugovora o kreditu broj: 02-2962/2000 od 01.06.2000 godine kojim je založnom dužniku "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica odobren kredit u iznosu od 300.000,00 KM. Dakle, Rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine nije doneseno u nezakonitoj proceduri, niti je isto ništavo, već je isto doneseno u zakonitoj proceduri u okviru ovlaštenja koja je organ koji je isto donio imao primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije. Tokom prvostepenog postupka tužitelj je imajući u vidu odredbe Zakona o stvarnim pravima isticao prigovor nenadležnosti organa Uprave za vođenje predmetnog postupka, što je ponovio i u žalbi protiv prvostepenog Rješenja. Ukazuju na odredbu člana 338. Zakona o

stvarnim pravima F BiH ("Službene novine F BiH", broj 66/13) i Zakon o izmjenama Zakona o stvarnim pravima F BiH ("Službene novine F BiH", broj 100/13). U žalbi protiv prvostepenog rješenja tužitelj je naveo da prvostepeni organ u obrazloženju pobijanog Rješenja navodi dokaz podnesak broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine, te potpuno pogrešnom ocjenom ovog dokaza izvodi apsolutno pogrešan zaključak, kako slijedi: "Uvidom u sadržaj samog podneska utvrđeno je da se isti ne podnosi radi pripreme provođenja privatizacije, te s tim u vezi radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist potencijalnog kupca u postupku privatizacije, kao što je to jasno propisano odredbom člana 2. navedene uredbe, nego samo predlaže usklađivanje sa stanjem u javnim knjigama i unošenje predlagača u iste kao nosioca prava korištenja ". Nadalje, izvodi pogrešan i paušalan zaključak da citat: "Navod iz zadnjeg pasusa da će dokumentacija propisana članom 7. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije biti dostavljena naknadno, nije dokaz da je predmetni zahtjev podnesen radi naprijed navedene svrhe, odnosno radi provođenja programa privatizacije ". Nejasno je na osnovu čega prvostepeni organ izvodi ovakav pogrešan i subjektivan zaključak. Prvostepeni organ nadalje pogrešno i subjektivno cijeni i podnesak JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica broj: 13-1/2000 od 04.01.2000.godine naslovljen kao: "Upis nekretnine k.č.br.S.P.1 1 12/2 K.O. Z., veza na akt broj 3688-1/99 od 24.11.1999.godine", odnosno pogrešno zaključuje da je predložen samo upis prava na nekretnini zv. "Autobuska stanica", bez pominjanja nekretnina iz prethodnog dopisa (podnesak broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine), te izvodi potpuno pogrešan zaključak da je predlagač svoj prvobitni prijedlog podnesen nešto više od mjesec dana ranije, ovim podneskom od 04.01.2000.godine navodno preinačio, ne samo u dijelu svrhe upisa prava na nekretninama, već i u dijelu nekretnina na kojima se upis prava predlaže. Dopis "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica naslovljen kao "Prijedlog za upis nekretnine u javne knjige" broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine dostavljen Općini Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina upravo potvrđuje relevantnu činjenicu da je ovaj pravni subjekt podnio navedeni zahtjev nadležnom organu u skladu sa Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije ("Službene novine F BiH", br. 8/95 i 1/99), što proizilazi iz sadržaja istog. Prednje navode potvrđuje činjenica da je u dopisu "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica broj: 13-1/2000 od 04.01.2000.godine u prilogu istog Općini Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina upravo dostavljena dokumentacija, koja je propisana Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, i to: Izvod iz sudskog Registra, Ugovor iz 1974. godine, Presuda Vrhovnog suda broj: PŽ 824/91 od 22.04.1993.godine, Fotokopija popisne liste kao dokaz da se Autobusna stanica i peroni vode kao osnovna sredstva Preduzeća, - Kopija katastarskog plana, ZKI i ZKU 2083, ZKI i ZKU 4623, Izvod iz posjedovnog lista 301/99, spisak određenih parcela od 28.11.1999.godine. Dakle, potpuno je pogrešan i nezakonit zaključak prvostepenog organa da "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica nije predložio upis prava vlasništva na nekretnini "Autobuska stanica" radi pripreme provođenja privatizacije, te s tim u vezi radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist potencijalnog kupca u postupku privatizacije, već kako ovaj organ paušalno i pogrešno izvodi zaključak, isključivo u "svrhu pribavljanja finansijskih sredstava za nabavku novih vozničkih jedinica iz ugovora o hipotekarnom kreditu", čiji je predmet zalaganja upravo predmetna nekretnina. Pogrešan je i zaključak prvostepenog organa da je Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica "trebala dati uputu "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica da je za odlučivanje po njegovom prijedlogu nadležno tadašnje Vijeće Općine Zenica, s obzirom da je predstavnički organ isključivo ovlašten raspolagati i upravljati imovinom Općine Zenica u svim drugim slučajevima koji se ne odnose na privatizaciju nekretnina, ili predmetni prijedlog proslijediti na razmatranje Vijeću Općine Zenica, uz obavijest o tome predlagaču, a u skladu sa odredbama člana 58. stav (3) i (4) Zakona o upravnom postupku FBiH. Iz dokaza koje je tokom postupka dostavio JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica u stečaju, a koje prvostepeni i drugostepeni organ nisu naveli niti uopšte cijenili, proizilazi da je JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica u stečaju

bila u posjedu nekretnina za koje je Upravi za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica podnijet zahtjev za upis prava na istim, te da su u cijelosti bili ispunjeni uvjeti sa donošenje rješenja po zahtjevu predlagача propisani Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije. U dokazima dostavljenim tokom prvostepenog postupka pored ostalih nekretnina navodi se i "Autobuska stanica", te se predlaže da se donese rješenje o upisu prava na nekretninama u korist "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica primjenjujući Uredbu i Uputstvo. Samo pozivanje na "Uredbu" i "Uputstvo" u zahtjevu "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica, jasno govori da se radi o upisu prava na navedenim nekretninama tačno označenim, u postupku privatizacije. U tužbi se dalje ukazuje na Rješenje Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona broj: 20-01-151/00 od 06.04.2000.godine o odobravanju Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća preduzeća, kao i na sadržaj samog rješenja, navodeći da upravo navedeno Rješenje Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona potvrđuje navode JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica da je u skladu sa Zakonom o privatizaciji preduzeća i Uredbom o metodologiji za pripremu programa i izradu početnog bilansa preduzeća za privatizaciju sačinilo i dostavilo svu potrebnu dokumentaciju za privatizaciju. Očigledno da se prvostepeni organ, a koje obrazloženje prihvata tuženi bavi onim što mu nije u nadležnosti, odnosno upušta se u preispitivanje postupka privatizacije "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d. Zenica, a pri tome gubi iz vida relevantnu činjenicu koju potvrđuje i Agencija za privatizaciju ZDK, da je u postupku privatizacije ovaj pravni subjekt pripremio Program privatizacije i Početni bilans stanja u skladu sa Zakonom o privatizaciji preduzeća i Uredbom o metodologiji za pripremu i izradu početnog bilansa preduzeća za privatizaciju. Rješenjem Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona broj: 20-01-706/05 od 27.10.2005.godine nije kako to Gradsko pravobranilaštvo navodi u svom podnesku Rješenje Agencije za privatizaciju broj: 20-01-151/00 od 06.04.2000.godine o odobravanju Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća ukinuto i izmijenjeno, već je samo ukinut i izmijenjen dio ovog Rješenja. Posebno se naglašava relevantna činjenica da je nekretnina "Autobusna stanica" označena kao k.č.557 odnosno 1112/2 površine 2285 m² upisana u Programu privatizacije iz februar 2000.godine, pod tačkom IV "Vlasništvo nad nekretninama", tabela pod rednim brojem 17., a koji Program privatizacije je odobren od strane Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona. Rješenje Općine Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Rješenje broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, a koje se u ovom postupku nastoji i nezakonito oglašava ništavim, doneseno je primjenom odredbe člana 4. i 8.Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije ("Sl.novine F BiH", broj 45/99) i člana 200. stav 1.Zakona o upravnom postupku. Naime, iz dokaza koje je tokom prvostepenog postupka dostavio JKP "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica u stečaju na nesumnjiv način proizilazi da je Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina u postupku donošenja Rješenja broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, postupala zakonito u skladu sa ovlaštenjima koja za istu proizilaze po osnovu Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, odnosno u skladu sa Uputstvom za sprovođenje Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige. U skladu sa navedenom Uredbom "Zenicatrans-prevoz putnika" d.d.Zenica je Upravi za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina podnio Zahtjev za upis nekretnine u poslovne knjige i to: poslovni objekat "Autobusna stanica" sagrađen na k.č.br.1 112/2 K.o.Z. (zemljišno knjižno stanje) koje odgovara k.č.557/2 K.o.Z. . (katastarsko stanje) površine 2285 m², te kao dokaz priložio sve potrebne dokumente propisane Uredbom, a kojim se dokazuje da je na dan 05.04.1992.godine bio savjestan posjednik tih nekretnina, a do tog dana nekretnine i prava na istoj je stekao pravnim poslom, odnosno građenjem, a zemljište je bilo državno vlasništvo. U konkretnom, nije ispunjen niti jedan od navedenih zakonskih uvjeta da bi se mogao pokrenuti postupak oglašavanja ništavim rješenja Općine Zenica, Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine. Na osnovu naprijed izloženog tužitelj predlaže ovom sudu da nakon provedenog postupka donese

presudu kojom se tužba tužitelja uvažava i osporeno rješenje Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023.godine, kao i prvostepeno Rješenje Grada Zenica, Služba za imovinskopravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine poništavaju.

Uz tužbu tužitelj je priložio dokaze koji su izvedeni u upravnom postupku.

Tužena u svom odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod svih činjeničnih i pravnih razloga za donošenje osporenog rješenja, te predlaže naslovnom sudu da predmetnu tužbu u cijelosti odbije, kao neosnovanu. Tuženi organ je na traženje ovog suda dostavio sve spise provedenog upravnog postupka, radi odlučivanja po predmetnoj tužbi.

Presudom ovog suda broj 04 0 U 013939 22 U 2 od 30.11.2023. godine tužba je uvažena, rješenje tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, kao i rješenje prvostepenog organa Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove Grada Zenica broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine, se poništavaju. U stavu 2. izreke odlučeno je da ova presuda u svemu zamjenjuje poništeno rješenje tuženog broj: 07-27-3-317/2023 od 07.04.2023. godine, kao i poništeno rješenje prvostepenog organa broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine.

Na naprijed navedenu presudu od 30.11.2023.godine zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke je izjavilo Gradsko pravobranilaštvo Grada Zenica, Vrhovnom sudu FBiH koji je donio presudu broj 04 0 U 013939 24 Uvp od 24.06.2024. godine kojom je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke uvažen, presuda Kantonalnog suda u Zenici, broj: 04 0 U 013939 23 U 2 od 01.12.2023. godine, ukinuta i predmet vraćen istom sudu na ponovno rješavanje uz uputu ovom sudu da u ponovnom postupku dostavi predmetnu tužbu tužitelja na odgovor Gradskom pravobranilaštvu Grada Zenica, kao zainteresiranoj osobi, u skladu sa odredbom člana 27. stav 1. Zakona o upravnom sporovima.

Postupajući po uputi Vrhovnog suda FBiH datim u presudi od 24.06.2024.godine, ovaj sud je dostavio tužbu tužitelja od 17.05.2023.godine na odgovor zainteresiranom licu Gradskom pravobranilaštvu Grada Zenica dana 10.07.2024.godine.

Zainteresirano lice, Gradsko pravobranilaštvo Grada Zenica u svom odgovoru na tužbu od 19.07.2024.godine osporava u cijelosti sve navode iz tužbe, predlažući da se u ovom upravnom sporu održi javna rasprava shodno članu 28. Zakona o upravnim sporovima. U odgovoru se, između ostalog, navodi da tužitelj ističe da je prvostepeni organ donio rješenje suprotno načelu upravnog postupka, načelu zakonitosti i van granica zakonskih propisa, ukazujući da je drugostepeni organ ove činjenice odbio, obrazlažući ih da nisu osnovane u svome rješenju od 07.04.2023.godine. Dalje, se navodi da nisu osnovani navodi tužbe da dokazi koji su izvedeni u toku postupka nisu obrazloženi, navodeći da je tuženi organ svaki dokaz obrazložio i izveo njegovu ocjenu. Navode da tužitelj osporava pobijano rješenje jer ne sadrži izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje koji bi bili bitni za odlučivanje i donošenje zakonite odluke, ističući da će ovaj sud prilikom ispitivanja ovih tvrdnji utvrditi da ovi navodi tužitelja nisu tačni, jer su prvostepeni i drugostepeni organ naveli razloge zbog čega su donesene predmetne odluke. Dalje se navodi da sve što je navedeno u tužbi, isticano je i u žalbenom postupku skoro identično, a što je isticano i u parničnom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Zenici. Navode da se ovdje radi o stavljanju van snage rješenja prvostepenog organa, koji je po službenoj dužnosti, a u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, pokrenuo ovaj postupak, oglašavajući ništavim rješenje od 27.03.2000.godine, a koje je doneseno van

odluke Gradskog vijeća, tada Općinskog vijeća Zenica, koje je jedino tada bilo ovlašteno da raspolaže gradskom imovinom shodno Statutu Grada Zenica, te pozitivnim zakonskom propisima. Dalje se navodi da se tužitelj poziva na Uredbu o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, ističući da iz dokaza proizilazi da je tužitelj bio samo u pripremi za privatizaciju u momentu kada je doneseno prvostepeno poništeno rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, odnosno da se radi samo izvršenoj vlasničkoj pretvorbi preduzeća. Navode da je „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica podnio zahtjev broj 13-1/2000 dana 04.01.2000.godine općinskom organu za upis prava na nekretnini Autobuske stanice kod općinskog upravnog organa, ali nikako zbog potreba privatizacije predmetne nekretnine, nego izričito radi utvrđivanja prava raspolaganja na Autobuskoj stanici u Zenici kako bi istu založio kod komercijalne banke radi obezbijedenja vraćanja hipotekarnog kredita iz kojih bi se kreditnih sredstava nabavile nove vozne jedinice. Navode da je tužitelj jasno u svom zahtjevu naveo da je preduzeće donijelo odluku o povećanju voznog parka, a da bi to realizirali potrebna su dodatna finansijska sredstva koja će se realizirati iz kredita čija garancija, kao uslov za dobijanje kredita, može realizirati samo hipotekom na nekretninama, tražeći da se za ovu parcelu koja je u funkciji Autobuske stanice donese rješenje kako bi mogli realizirati kredit sa mogućnošću hipoteke kao garancije, navodeći da je tako ovo privredno društvo od Gradske uprave tražilo da ga temeljem Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije utvrdi kao vlasnika ove nekretnine. Ukazuju na odredbu člana 2. Uredbe, te da je za društvo „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica izvršena samo vlasnička transformacija i da nije nikad došlo do privatizacije preduzeća, da Agencija za privatizaciju shodno Zakonu o privatizaciji preduzeća FBiH nije dala konačno odobrenje za privatizaciju tužitelja, te da se radi o komunalnom preduzeću sa 83 % državnog kapitala, odnosno u vlasništvu Grada Zenica. Navode da shodno odredbama Zakona o društvenom kapitalu (Sl.list RBIH 41/95) i Uredbe o reviziji prethodno izvršene vlasničke transformacije (Sl.list FBiH 1/98, 16/99) prema kojima je izvršen postupak revizije prethodno izvršene vlasničke transformacije preduzeća u čijim bilansima stanja je na dan 31.12.1991.godine iskazan dionički kapital ili udio kapitala, postoji razlog ništavosti prvostepenog rješenja od 27.03.2000.godine. Navode da je prvostepeni organ pobijano rješenje donio na osnovu odredbe člana 200. stav 1., a u vezi sa odredbom člana 264. stav 1. Zakona o upravnom postupku (prekoračenje granica ovlaštenja koja su mu dana pravnim propisima što je u konkretnom slučaju bio slučaj da je umjesto Vijeća Općine Zenica, odluka donijela sama uprava ili kada je akt donesen od strane nenadležnog tijela što je također slučaj), navodeći da su ispunjeni uslovi za poništaj Rješenja Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine. Ističu da je Grad Zenica u toku upravnog postupku dostavio i predložio dokaze kod kojih ostaje i sada, a koje dokaze je upravni organ bio dužan da dostavi sudu. Ukazuju na dokaze koji su izvedeni u dokaznom postupku pred organima uprave i to: Rješenje Općinskog suda u Zenici broj Dn.458/97 od 07.07.1998.godine, navodeći da su sporne nekretnine do donošenja rješenja broj 10-30-3-39/00 bile upisane kao javno dobro u Iskazu II-žljezničke knjige, te su imale pravni status izvan pravnog prometa što čini Rješenje Uprave broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine ništavim. Zatim ukazuju na Rješenje Skupštine opštine Zenica broj 11/2-473-13/81 od 29.07.1981.godine; zahtjev JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica broj 668-1/97 od 04.04.1997.godine, Ugovor broj 11/6-463-242/73 od 18.03.1974.godine. U konačnom zainteresirano lice predlaže da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana, potražujući troškove upravnog spora koji se odnose na sastav odgovora na tužbu i sastav zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke u iznosu od po 360,00 KM, odnosno ukupno 720,00 KM.

Dana 22.10.2024.godine, na zahtjev zainteresiranog lica, održana je javna rasprava u prisustvu punomoćnice tužitelja, zamjenice Gradskog pravobranioca Grada Zenica, a u odsustvu uredno obaviještenog tuženog. Na javnoj raspravi punomoćnica tužitelja je u cijelosti ostala kod tužbe, osporavajući navode tuženog i zainteresiranog lica iz odgovora na tužbu te ukazujući da je rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine doneseno u zakonitoj proceduri u okviru ovlaštenja koja je ova Uprava imala primjenom odredbi Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH“ broj 45/99) sa napomenom da je navedeno rješenje Uprava donijela rješavajući po zahtjevu tužitelja na osnovu člana 4. i 8. Uredbe o upisu javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije i člana 200.stav 1. Zakona o upravnom postupku. Punomoćnica tužitelja je ostala kod svih dokaza predloženih u upravnom postupku, u upravnom sporu, odnosno koji su dostavljeni uz tužbu, dok novih dokaznih prijedloga nije imala. Zastupnica na osnovu zakona zainteresiranog lica Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica je u cijelosti ostala kod odgovora na tužbu od 19.07.2024.godine, ponavljajući navode iznesene u upravnom postupku te u konačnom predlažući da se tužba tužitelja odbije kao neosnovana uz naknadu troškova postupka koji se odnose na sastav zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, sastava odgovora na tužbu, zastupanja na javnoj raspravi od 22.10.2024.godine u iznosu od po 360,00 KM, odnosno u ukupnom iznosu od 1.080,00 KM. Zastupnica na osnovu zakona zainteresiranog lica je u cijelosti ostala kod svih dokaznih prijedloga predloženih u upravnom postupku koji se nalaze u dostavljenom upravnom spisu, dok novih dokaznih prijedloga nisu imali.

Ocjenjujući zakonitost osporenog akta u granicama zahtjeva iz tužbe i razloga tužbe, u smislu odredbe člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“, broj: 9/05), ovaj sud je u postupku nejavnog rješavanja odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Tužba je osnovana.

Iz stanja upravnog spisa i obrazloženja osporenog rješenja proizilazi da je prvostepenim rješenjem od 17.02.2022.godine oglašeno ništavim ranije rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, jer je doneseno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku, a kojim je utvrđeno pravo raspolaganja u korist preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica na poslovnim objektu „Autobuska stanica“ sagrađen na k.č.s.p. 1112/2 k.o. Z., a po n.p. odgovara k.č.557/2 k.o. Z.. Na naprijed navedeno prvostepeno rješenje tužitelj je izjavio žalbu iz istih razloga iz kojih je izjavljena tužba kojim je pokrenut upravni spor, a koja je rješenjem tužene broj: 07-27-3-472/2022 od 30.05.2022. godine odbijena kao neosnovana. Protiv rješenja tužene tužitelj je pokrenuo upravni spor koji se okončao donošenjem presude Kantonalnog suda u Zenici broj 04 0 U 013939 22 U od 20.10.2022.godine kojom je tužba uvažena i poništeno osporeno rješenje tužene Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Sarajevo broj: 07-27-3-472/2022 od 30.05.2022. godine, kao i prvostepeno rješenje Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove broj 04-27-1425/22 od 17.02.2022.godine i predmet je vraćen na ponovno rješavanje prvostepenom organu uz uputu da prvostepeni organ u ponovnom postupku, vodeći računa o iznesenim razlozima ove presude, te obaveznosti iste presude (član 57-59. Zakona o upravnim sporovima), u skladu sa primjedbama ovog suda, donese novi pravilan i zakonit zaključak po zahtjevu tužitelja za izuzeće A. H., voditeljice postupka i Šefa Odsjeka za imovinsko-pravne poslove postavljenog na usmenoj raspravi

dana 15.02.2022.godine, cijeneći da li su ostvareni drugi razlozi koji dovode u sumnju njenu nepristrasnost, posebno u situaciji kada je zbog istog razloga izuzet od vođenja postupka E. D., pomoćnik Gradonačelnika za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, vodeći računa da o naprijed navedenom zahtjevu ne može odlučivati pomoćnik Gradonačelnika za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina koji je izuzet od vođenja postupka u ovoj upravnoj stvari oglašavanja ništavim Rješenja o pravu raspolaganja JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.o.o. Zenica na parceli Autobuske stanice označene kao k.č. 557/2 k.o. Z.. broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2020.godine, a nakon provedenog upravnog postupka, donijeti pravilno i zakonito rješenje. U ponovnom postupku, postupajući po uputama iz naprijed navedene presude, Gradonačelnik je donio Zaključak broj: 02-45-23071/22 od 09.11.2022.godine, kojim se voditeljica postupka A. H. izuzima od vođenja postupka u upravnoj stvari oglašavanja ništavim rješenja Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj:10-30-0-39/00 od 27.03.2000.godine, a za njegovo dalje vođenje određena je B. P., državna službenica organa uprave Grada Zenica u svojstvu magistricе pravnih nauka i rukovoditeljice Službe za normativno-pravne poslove, te je ista Rješenjem broj: 02-30-23074/22 od 09.11.2022.godine ovlaštena da pored svojih poslova poduzima sve radnje u ovoj upravnoj stvari. Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je održana usmena rasprava dana 21.11.2022.godine, na kojoj je zamjenica Gradskog pravobranioca ostala u cijelosti kod svih činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga iznesenih na usmenoj raspravi održanoj dana 15.02.2022.godine o čemu je sačinjen Zapisnik broj: 04-27-1425/22, dok je punomoćnica tužitelja ostala kod svih činjeničnih navoda i dokaznih prijedloga sa usmene rasprave od 15.02.2022.godine, dodajući da ne postoje razlozi iz člana 264.Zakona o upravnom postupku za oglašavanje ništavosti spornog rješenja, imajući u vidu odredbe Zakona o stvarnim pravima koje su imperativne prirode, zbog čega ističe i prigovor nenadležnosti upravnog organa za vođenje predmetnog postupka. Izjasnila se da smatra „simptomatičnim“ da je ovaj postupak pokrenut 22 godine nakon donošenja rješenja, čije se oglašavanje ništavim razmatra, posebno nakon što je protiv rukovodioca organa uprave Grada Zenica, K. F., pred nadležnim Kantonalnim sudom u Zenici pokrenut krivični postupak iz kojih razloga smatra da vođenje ovog postupka isključivo ima za cilj zaštitu ličnog interesa Gradonačelnika Grada Zenica i drugih protiv kojih se navedeni krivični postupak također vodi. Ukazala je na Ugovor o prenosu prava na nekretninama umjesto izmirenja duga broj:OPU-IP-2018-176 zaključenog između Grada Zenica i JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica zaključen dana 28.06.2018.godine i pouku notarke strankama da su na osnovu člana 338. Zakona o stvarnim pravima pravo upravljanja, korištenja ili raspolaganja danom stupanja na snagu tog zakona pretvorena u pravo vlasništva dotadašnjih nosilaca takvih prava. Punomoćnica tužitelja je istakla da je oglašavanje spornog rješenja ništavim nezakonito s obzirom da je tužitelj u vrijeme podnošenja zahtjeva broj 3688-1/99 od 24.11.1999.godine ispunjavao sve uslove propisane Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, a što je organ koji je u dato vrijeme bio nadležan za donošenje spornog rješenja konstatovao na osnovu dokaza dostavljenih u prilogu istog zahtjeva, a protiv kojeg rješenja niko od strana kojima je dostavljeno nije izjavilo žalbu pa je slijedom toga Općinski sud u Zenici po sticanju njegove pravosnažnosti donio rješenje broj DN-1-4/2000 od 08.05.2000.godine.Punomoćnica tužitelja je istakla da je isto preduzeće prilikom podnošenja prijedloga za upis nekretnina u javne knjige bilo u postupku privatizacije, te smatra da sporno rješenje nije doneseno u nezakonitoj proceduri, niti je isto ništavo, već je doneseno u zakonitoj proceduri u okviru ovlaštenja koja je svojevremeno nadležna općinska uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina imala primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, navodeći da je Ugovorom broj 11/6-463-242/73 od 18.03.1974.godine Opština Zenica prodala „Zenicatransu“ pravo korištenja na parceli

k.č.s.p. br. 1112/2 zk.ul.ISK II u površini od 2285 m² kojoj po novom premjeru odgovara parcela k.č.n.p. 557/2 iste površine, a koje činjenice su upisane u Prijavnom listu Skupštine Opštine Zenica, Organ za geodetske poslove od 06.04.1998.godine. Ističe da je JKP „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica steklo pravo vlasništva na zemljištu građenjem i dosjelošću. U konačnom zamjenica Gradskog pravobranilaštva je predložila donošenje odluke kao u prvobitnom postupku, dok je punomoćnica tužitelja navela da je tadašnja Uprava donijela zakonito rješenje zasnovano na odredbama člana 4. i 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH“ broj 45/99) i člana 200. stav 1. Zakona o upravnom postupku, predlažući da se oglašavanje ništavim spornog rješenja odbije kao nezakonito. U ponovnom postupku prvostepeni organ je donio rješenje broj: 04-27-1425/22-1 od 19.01.2023.godine, kojim je oglašeno ništavim rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, jer je doneseno u stvari o kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku uz obrazloženje da je nesporno da „Zenicatrans-prevoz“ putnika“ d.d. Zenica nije predložio upis prava na nekretnini „Autobuska stanica“ radi pripreme provođenje privatizacije, te s tim u vezi radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist potencijalnog kupca u postupku privatizacije, već isključivo u svrhu pribavljanja finansijskih sredstava za nabavku novih vozničkih jedinica iz ugovora o hipotekarnom kreditu, čiji je predmet zalaganja upravo predmetna nekretnina, navodeći da je u svom postupanju po izmijenjenom prijedlogu Uprava za imovinsko-pravne poslove, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica, imajući u vidu da je predlagač decidno obrazložio razloge zbog kojih traži upis prava na nekretnini „Autobuska stanica“ trebala odbaciti takav prijedlog, oglašavajući se nenadležnom, jer je njena nadležnost iz člana 8. Uredbe propisana isključivo za nekretnine koje se privatiziraju shodno odredbama člana 1. i 2. Uredbe uz istovremenu uputu predlagaču da je za odlučivanje o njegovom prijedlogu nadležno tadašnje Vijeće Općine Zenica, s obzirom da je isti predstavnički organ isključivo ovlašten raspolagati i upravljati imovinom Općine Zenica u svim drugim slučajevima koji se ne odnose na privatizaciju nekretnina ili predmetni prijedlog proslijediti na razmatranje Vijeću Općine Zenica uz obavijest o tome predlagaču, a u skladu sa odredbama člana 58.stav 3. i 4. Zakona o upravnom postupku FBiH. Prvostepeni organ zaključuje da s tim u vezi kako je riječ o prijedlogu o kojem može odlučivati samo predstavnički organ jedinice lokalne samouprave svojim aktom raspolaganja, isti nije upravni akt, jer se ne donosi u stvari u kojoj se odlučuje o upravnom postupku. Prvostepeni organ zaključuje da je izvršena samo vlasnička transformacija „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica te da u tom smislu nikada nije došlo do stavljanja u promet radi privatizacije ne samo predmetne nekretnine nego nijedne od nekretnina iz početnog bilansa stanja, predatog Agenciji za privatizaciju ZDK. U obrazloženju se dalje navodi da se u utvrđivanju ništavosti predmetnog rješenja organ uprave drži isključivo pitanja da li je svojevremeno Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina bila nadležna za donošenje istog, s obzirom na jasne iznesene razloge uslijed kojih je predložen upis prava na nekretnini „Autobuska stanica“ te da li je riječ o stvari o kojoj se moglo rješavati u upravnom postupku, te zaključuju da je tadašnja uprava zloupotrebom Uredbe i Uputstva nezakonito uzurpirala nadležnosti drugog organa, s ciljem da predlagaču omogućiti nezakonito sticanje prava raspolaganja na nekretnini, donošenjem rješenja o stvari o kojoj se ne može odlučivati u upravnom postupku po Uredbi i Uputstvu. Na naprijed navedeno prvostepeno rješenje tužitelj je izjavio žalbu iz istih razloga koje iznosi u tužbi.

Osporenim rješenjem tužene odbijena je žalba tužitelja kao neosnovana i u cijelosti je potvrđeno prvostepeno rješenje od 19.01.2023.godine iz razloga što je tuženi organ odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj na rješenje prvostepenog organa, našao da je

prvostepeno rješenje doneseno bez bitnih povreda pravila postupka i da je zasnovano na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni materijalnog prava uz obrazloženje da je sporno rješenje od 27.03.2000.godine moralo biti oglašeno ništavim jer je rezultat jednog od najtežih oblika nezakonitosti (člana 264.tačka 1. ZUP-a) bez obzira na moguće pravne posljedice (pa i ništavost kasnijeg Ugovora koji je JKP Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica zaključilo sa Gradom Zenica) i bilo čije interese jer ništavo rješenje kao pravni akt ne može opstati, navodeći da nije sporno da je žalitelj bio u dugogodišnjem nesmetanom posjedu predmetnih nekretnina, niti da je na pripadajućem zemljištu izgradio objekat, te da nema sumnje da se to pravo nije moglo priznati u upravnom postupku, temeljem Uredbe i upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije zbog čega je sporno rješenje trebalo oglasiti ništavim.

Ocjenjujući zakonitost osporenih rješenja, ovaj sud nalazi da se ovakvo zaključivanje prvostepenog i tuženog organa ne može prihvatiti kao pravilno i zakonito.

Naime, tužitelj po ocjeni ovog suda, osnovano navodi da je rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine doneseno u zakonitoj proceduri u okviru ovlaštenja koja je svojevremeno nadležna općinska Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina imala primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH“ broj 45/99).

Naime, odredbom člana 264. tačka 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da se ništavim proglašava rješenje koje je u upravnom postupku doneseno u stvari iz sudske nadležnosti ili u stvari u kojoj se uopće ne može rješavati u upravnom postupku. Dakle, proglašavanje rješenja ništavim je izvanredan pravni lijek koji se koristi protiv rješenja donesenog u upravnom postupku kojim je riješeno o stvari o kojoj se uopće nije moglo rješavati u tom postupku. Odredbom člana 265. stav 1. Zakona o upravnom postupku je propisano da se rješenje može u svako doba proglasiti ništavim po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke ili tužitelja ili ombudsmena, dok je stavom 3. istog člana Zakona propisano da rješenje proglašava ništavim organ koji ga je donio ili drugostepeni organ, a ako drugostepenog organa nema-odgovarajući organ iz stava 1. člana 261.ovog Zakona.

Pravilno organi uprave odbijaju istaknuti prigovor nenadležnosti, obzirom da je sporno rješenje donijela tadašnja Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Opštine Zenica mjerodavna za imovinsko pravne poslove, tako da Služba za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina, Odsjek za imovinsko-pravne poslove u kojoj su situirani isti upravni poslovi ima nadležnost da preispituje rješenje koje je donijela tadašnja Uprava po službenoj dužnosti, bez obzira na protek vremena od 22 godine, obzirom da u smislu odredbe člana 265. stav 1. Zakona o upravnom postupka nema vremenskog ograničenja za preispitivanje da li je rješenje ništavo ili ne.

Sporno je da li je Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Opštine Zenica bila nadležna da donese rješenje broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine kojim je u tački 1. utvrđeno da je poslovni objekat „Autobusna stanica“ sagrađen na k.č.1112/2 k.o. Z. (zemljišno-knjižno stanje) koje odgovara k.č.557/2 k.o. Z. (katastarsko stanje) površine 2285 m2, na kome pravo raspolaganja ima preduzeće „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica izgrađeno prema svim tehničkim standardima, te da se može koristiti. U tački 2. je određeno da će Zemljišno-knjižni ured Općinskog suda u Zenici nakon pravosnažnosti ovog rješenja, parcelu označenu kao k.č.1112/2 „Autobuska stanica“ površine 2285 m2 otpisati iz zk.uloška broj 4623 k.o. Z.

i upisati u novi zk.uložak broj, te upisati pravo raspolaganja u korist preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica sa dijelom 1/1. U tački 3. određeno je da će Katastar nekretnina nakon pravosnažnosti ovog rješenja, parcelu označenu kao k.č.557/2 „Autobuska stanica“ k.o. Z. . ispisati iz p.l. 301 i upisati u novi p.l. u korist „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica sa 1/1 dijelom. Naprijed navedeno rješenje Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Opštine Zenica donijela je, rješavajući o zahtjevu preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, a na osnovu člana 4. i 8. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnine i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH broj 45/99“) i člana 200. stav 1. Zakona o upravnom postupku.

Iz stanja upravnog spisa proizilazi da je „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica dostavila Općini Zenica, Upravi za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina „Prijedlog za upis nekretnine u javne knjige“ broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine. U istom se navodi da je „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica više desetina godina posjednik i korisnik nekretnina koje obuhvataju: Zgrada Autobusne stanice sa ograđenim i neograđenim peronima i prostorom za parkiranje autobusa, Industrijska autobusna stanica u ograđenom dijelu sa peronima, prostorom za parkiranje autobusa i administrativnom zgradom, Ograđeni prostor sa administrativnom zgradom i radioničkim prostorom, pa se iz navedenih razloga predlaže da se faktičko stanje koje se odnosi na predmetne nekretnine uskladi sa stanjem u javnim knjigama i predlagač unese kao nosilac prava korištenja. U zadnjem stavu navedenog dopisa „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica navodi da će dokumentaciju koja je propisana članom 7. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Sl.novine FBiH“ broj 45/99), kao prilog ovom prijedlogu, biti dostavljena naknadno, jer je navedena Uredba dostavljena predlagaču dan prije isteka roka za podnošenje prijedloga, te propisanu dokumentaciju u preostalom roku iz tehničkih razloga nije bilo moguće obezbijediti. „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica dopisom broj 13-1/2000 od 04.01.2000.godine naslovljenim kao upis nekretnine k.č.br.s.p.1112/2 K.O Z., veza naš akt broj 3688-1/99 od 24.11.1999.godine dostavlja Upravi za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina priloge: Izvod iz sudskog Registra, Ugovor iz 1974. godine, Presuda Vrhovnog suda broj: PŽ 824/91 od 22.04.1993.godine, Fotokopija popisne liste kao dokaz da se Autobusna stanica i peroni vode kao osnovna sredstva Preduzeća, Kopija katastarskog plana, ZKI i ZKU 2083, ZKI i ZKU 4623, Izvod iz posjedovnog lista 301/99, spisak određenih parcela od 28.11.1999.godine sa prijedlogom Upravi da donese rješenje o upisu na „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, primjenjujući Uredbu i Uputstvo, pošto su u posjedu i korištenju navedenih nekretnina.

Odredbom člana 2. Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije („Službene novine FBiH“ broj 45/99) propisano je da se ovom uredbom uređuje upis nekretnina koje se privatiziraju, upis državne svojine na tim nekretninama, upis nosioca prava korištenja i raspolaganja tim nekretninama, kao i druga prava provođenja programa privatizacije i njihovog uvođenja u promet i iskorištavanje u skladu sa zakonom. U stavu 2. istog člana Zakona je propisano da se pod upisom iz stava 1. ovog člana smatra uknjižba, predbilježba ili zabilježba u javnim knjigama nekretnina i prava vlasništva na nekretninama radi pripreme provođenja privatizacije kao i radi prenosa prava vlasništva na nekretninama u korist kupca u postupku privatizacije.

Odredbom člana 5. Uredbe je propisano da se upis nekretnina vrši po prijedlogu zainteresiranog pravnog lica na osnovu isprave podobne za upis prava vlasništva-raspolaganja, korištenja i drugih prava, dok je odredbom člana 7. Uredbe propisano da se uz zahtjev za utvrđivanje prava vlasništva-raspolaganja-korištenja i drugih prava na

nekretnini ili dijelu nekretnine prilaže: zemljišno-knjižni izvadak ili izvod iz katastra nekretnina za zemljišno-knjižne čestice na koje se polaže pravo, kopija katastarskog plana za katastarske čestice na koje se polaže pravo, upravni akti i drugi dokazi na osnovu kojih se može na nesumnjiv način utvrditi pravo vlasništva-korištenja i/ili raspolaganja podnosioca zahtjeva.

Odredbom člana 8. Uredbe je propisano da će Službe općinskog načelnika nadležne za katastar nakon provedenog postupka donijeti odgovarajući upravni akt kojim će identificirati nekretninu, konstatirati da se ona nalazi u državnom vlasništvu i identificirati korisnika, te na osnovu toga odlučiti o promjenama u katastarskom operatu i uplanjenju objekata, o upisu državnog vlasništva nekretnina koje se privatiziraju i o brisanju tereta upisanih u javne knjige za te nekretnine izuze tereta-prava trećih lica zasnovanih u skladu sa Zakonom o vlasničko-pravnim odnosima („Službene novine FBiH“ broj 6/98).

Dakle, tadašnja Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Opštine Zenica je bila nadležna shodno citiranim zakonskim odredbama Uredbe, da po ubrzanoj proceduri rješava status nekretnina i određuje upis prava na nekretninama, ali isključivo onih koji se privatiziraju, odnosno pripremaju za proces privatizacije. Prema tome, odlučna činjenica od koje zavisi rješenje ove upravne stvari je da li je „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica u momentu donošenja spornog rješenja od 27.03.2000. godine bilo u postupku privatizacije, odnosno da li se pripremalo za proces privatizacije.

U toku dokaznog postupku pred prvostepenim organom izvedeni su svi predloženi dokazi, a koje je prvostepeni organ cijenio posebno i zajedno sa drugim dokazima, između ostalog, uvid i čitanje u Program privatizacije „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica od februara mjeseca 2000.godine gdje je u tački IV „Vlasništvo nad nekretninama“ red.broj 17. unesena nekretnina poslovni objekat „Autobusna stanica“, zatim Početni bilans stanja sa 31.12.1999.godine „Zenicatrans-prevoz putnika“ Zenica, te Rješenje o odobravanju Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća Agencije za privatizaciju Ze-do kantona broj 20-01-151/00 od 06.04.2000.godine kojim se u članu 1. Odobrava Program privatizacije preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. sa p.o. sa sjedištem u Zenici, Bulevar kralja Tvrtka I broj 34, dok je u članu 2. Rješenja odobren Početni bilans preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. sa p.o. sačinjen na dan 31.12.1999.godine sa ukupnom vrijednošću kapitala u iznosu od KM 6.246.435 od čega je državni kapital 83,7196 % ili KM 5.229.490, a dionički kapital 16,2804 % ili KM 1.016,945. U obrazloženju naprijed navedenog rješenja se navodi da je uvidom u Program privatizacije preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ Zenica d.d. sa p.o dostavljenog dana 29.02.2000.godine utvrđeno da je Preduzeće dostavilo kompletnu dokumentacionu osnovu iz člana 18. Uredbe; sadržaj Programa usklađen je sa odredbama člana 8. do 17. Uredbe, program omogućava postizanje najpovoljnijih efekata privatizacije, Preduzeće je dostavilo kompletnu dokumentaciju vezanu za Početni bilans stanja, Početni bilans stanja je pripremljen u skladu sa dokumentacijom i kriteriji logičke kontrole Početnog bilansa stanja su u potpunosti zadovoljeni, te obzirom da je preduzeće „Zenicatrans-prevoz putnika“ Zenica d.d. sa p.o. pripremlilo Program privatizacije i Početni bilans stanja u skladu sa Zakonom o privatizaciji preduzeća (Službene novine FBiH broj 27/97 i 8/99) i Uredbom o metodologiji za pripremu programa i izradu početnog bilansa preduzeća za privatizaciju („Službene novine FBiH“ broj 10/98 i 26/98) Upravni odbor Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona, donio je rješenje kao u dispozitivu.

Odredbom člana 2. Zakona o privatizaciji preduzeća (Službene novine FBiH broj 27/97, 8/99) propisano je da odobravanje i provođenje privatizacije, u skladu s ovim zakonom, vrše Agencija Federacije BiH za privatizaciju i agencija kantona-županija za privatizaciju, osnovane posebnim zakonom.

Odredbom člana 4. Zakona o privatizaciji propisano je da u pripremi za privatizaciju, preduzeća pripremaju program privatizacije i početni bilans za privatizaciju, koju podnose na odobrenje nadležnoj agenciji za privatizaciju, dok je odredbom člana 9. stav 1. Zakona propisano da je nadležna agencija za privatizaciju dužna donijeti rješenje o podnesenom programu privatizacije i početnom bilansu preduzeća za privatizaciju u roku od tri mjeseca po isteku roka za podnošenja programa privatizacije i početnog bilansa. Stavom 2.istog člana Zakona je propisano da program privatizacije i početni bilans preduzeća Agencija za privatizaciju može odobriti ili vratiti preduzeću radi ispravke ili dopune ili odbiti, dok je stavom 3.istog člana Zakona propisano da ako se nadležna agencija ne izjasni o podnesenom programu privatizacije i početnom bilansu u roku iz stava 1. ovog člana smatra se da je program privatizacije i početnog bilansa preduzeća za privatizaciju odobren.

Iz naprijed izvedenih dokaza proizilazi da je preduzeće „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica bilo u postupku privatizacije, odnosno u pripremi za privatizaciju u momentu kada je Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Opštine Zenica odlučivala o prijedlogu za upis nekretnina tužitelja broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine (voditelj postupka nakon izvršenih provjera u službenim evidencijama Grada Zenica utvrdila je da je označeni podnesak zaprimljen i upisan u knjizi upravnih predmeta Upisnik-UP-1 knjiga broj 2 pod brojem:10-30-3-5219/99 od 29.11.1999.godine), a dopunjenim dopisom broj 13-1/2000 od 04.01.2000.godine, donošenjem rješenja broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine, a što naročito proizilazi iz činjenice da je Program za privatizaciju od februara 2000.godine i Početni bilans stanja preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica dostavljen Agenciji za privatizaciju Ze-do kantona dana 29.02.2000.godine, dakle prije donošenja spornog rješenja od 27.03.2000.godine. Da je tužitelj bio u postupku privatizacije proizilazi i iz akta tužitelja broj 2199-1/2000 od 18.10.2000.godine upućenim Agenciji za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona i upitom u pogledu privatizacije preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, kao i Obavijesti Agencije za privatizaciju Zeničko-dobojskog kantona broj: 20-05-2369/00 od 30.10.2000.godine u kojem se, između ostalog, navodi da je Upravni odbor Agencije za privatizaciju Ze-do kantona na 16. sjednici održanoj dana 06.04.2000.godine donio Rješenje o odobravanju Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica. Pomenuto Rješenje broj 20-01-151/00 je dana 25.04.2000.godine postalo konačno i izvršno. Pri tome, ovaj sud ukazuje da je nebitno utvrđenje upravnih organa, kao i navodi zainteresiranog lica, da u konačnom privatizacija preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica nije provedena po odredbama Zakona o privatizaciji, da je rješenjem Agencije za privatizaciju Ze-do kantona broj 20-01-706/05 od 27.10.2005.godine ukinuto rješenje Agencije za privatizaciju broj 20-01-151/00 od 06.04.2000.godine o odobravanju Programa privatizacije i Početnog bilansa stanja preduzeća u dijelu dispozitiva, dok se u članu II navedenog rješenja navodi da se rješenje ovog organa iz člana I stav 1. u članu 2.dispozitiva mijenja i glasi: Odobrava se početni bilans stanja preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d Zenica sačinjen na dan 31.12.2004.godine sa ukupnom vrijednošću kapitala u iznosu od 7.131.881,70 od čega je državni kapital 83,71 % ili 5.970.782,10, dionički kapital 16,2804 % ili 1.161.099,60 KM; da je izvršena vlasnička pretvorba preduzeća, obzirom da je za odlučivanje u ovoj upravnoj stvari bitno utvrđenje da li je „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica bilo u

postupku privatizacije, odnosno u pripremi za privatizaciju u vrijeme donošenja rješenja od 27.03.2000.godine.

Prema tome, u vrijeme donošenja rješenja Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine, tužitelj je bio u postupku privatizacije, odnosno u pripremi za privatizaciju, a što proizilazi iz naprijed navedenih dokaza, slijedom čega su neosnovani navodi tuženog, kao i zainteresiranog lica Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica da rješenje Uprave od 27.03.2000.godine nije moglo biti doneseno u kontekstu privatizacije primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnine i prava na nekretninama u postupku privatizacije.

Osnovano se tužbom ukazuje da je pogrešan i paušalan zaključak prvostepenog organa, kao i navodi zainteresiranog lica, da „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica nije predložio upis prava vlasništva na nekretnini „Autobuska stanica“ radi pripreme provođenja privatizacije, već isključivo u svrhu pribavljanja finansijskih sredstava za nabavku novih vozničkih jedinica iz ugovora o hipotekarnom kreditu, naročito imajući u vidu da je prijedlog za upis prava na nekretninama tužitelja broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine podnesen u skladu sa Uredbom o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama i prava na nekretninama u postupku privatizacije, pozivajući se na član 7. Uredbe, a zatim da je dopisom broj 13-1/2000 od 04.01.2000.godine naslovljenim kao upis nekretnine k.č.br.s.p.1112/2 K.O Z., veza naš akt broj 3688-1/99 od 24.11.1999.godine dostavljena Upravi za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina cjelokupna dokumentacija koju propisuje član 7. Uredbe i to: Izvod iz sudskog Registra, Ugovor iz 1974. godine, Presuda Vrhovnog suda broj: PŽ 824/91 od 22.04.1993.godine, Fotokopija popisne liste kao dokaz da se Autobusna stanica i peroni vode kao osnovna sredstva Preduzeća, Kopija katastarskog plana, ZKI i ZKU 2083, ZKI i ZKU 4623, Izvod iz posjedovnog lista 301/99, spisak određenih parcela od 28.11.1999.godine sa prijedlogom Upravi da donese rješenje o upisu na „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica, primjenjujući Uredbu i Uputstvo, pošto su u posjedu i korištenju navedenih nekretnina.

Na osnovu člana 13. Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige („Službene novine FBiH“ broj 45/99) Federalni ministar prostornog uređenja i okoliša u saradnji sa Federalnim ministrom pravde i direktorom Federalne uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove je donio Uputstvo o sprovođenju uredbe o upisu nekretnina u javne knjige gdje je u članu 1. Uputstva propisano da se po odredbama ovog uputstva vrši utvrđivanje prava na nekretninama (osim na stanovima na kojima postoji stanarsko pravo), upis u katastar zemljišta i uknjižba nekretnina i utvrđenih prava na njima u zemljišnim knjigama na ime pravnih lica iz člana 2. stav 1. Uredbe koja su dana 05.04.1992.godine bili savjesni posjednici tih nekretnina, a do toga dana nekretnine i prava na njima stekli pravnim poslom, administrativnim prenosom, građenjem ili odlukom suda, pod uslovom da je zemljište državno vlasništvo. Članom 7. Uputstva je propisano da se zahtjev za utvrđivanje prava na nekretninama, upis nekretnina u katastar zemljišta i uknjižbu nekretnina i prava na njima u zemljišne knjige podnosi službi za upravu općinskog načelnika nadležnoj za imovinsko-pravne poslove koja koordinira rad ostalih službi uprave općinskog načelnika u pripremi i donošenja akata podobnih za provođenje promjena u katastru zemljišta i uknjižbu nekretnina i utvrđenih prava na njima u zemljišnim knjigama te po službenoj dužnosti podnosi prijedlog zemljišno-knjižnom uredu za uknjižbu nekretnina i prava na njima uz dostavljanje potrebne dokumentacije za tu svrhu.

Uz prijedlog za upis prava na nekretnina tužitelja broj: 3688-1/99 od 24.11.1999.godine, kao i dopunu prijedloga od 04.01.2000.godine tužitelj je, između ostalog, dostavio Ugovor zaključen između Opštine Zenica i preduzeća "Zenicatrans" Zenica pod brojem 11/6-463-242/73 dana 18.03.1974.godine, kojim je u članu I utvrđeno da Opština Zenica prodaje preduzeću "Zenicatrans" pravo korišćenja djelimično uređenog zemljišta označenog kao k.č.br. 1112/2 zk.ul.lsk.ll u površini od 2.285 m² K.O. Z. . za gradnju autobusne stanice, po cijeni od 15,00 dinara po m². U članu II ovog Ugovora utvrđeno je da preduzeće "Zenicatrans" (u daljem tekstu: korisnik zemljišta) kupuje pravo na korištenje zemljišta iz čl. I ovog Ugovora, a koje je tadašnja Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina donošenjem rješenja od 27.03.2000.godine cijnila kao ispravu podobnu za upis prava raspolaganja na predmetnim nekretninama.

Dakle, Rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000.godine je doneseno u zakonitoj proceduri u okviru ovlaštenja koja je tadašnja Uprava imala primjenom Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, kao i Uputstva o sprovođenju Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige, a Općinski sud u Zenici je donio rješenje broj DN-I-4/2000 dana 08.05.2000.godine kojim je u korist „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica izvršena uknjižba prava raspolaganja na nekretninama u zk.ul. 1 knjige DN I u korist preduzeća „Zenicatrans-prevoz putnika“ d.d. Zenica sa dijelom 1/1. S tim u vezi nema mjesta primjeni odredba člana 264. Zakona o upravnom postupku u kojem su taksativno navedeni razlozi zbog kojih se rješenje može oglasiti ništavim. Naime, razlozi koje organi uprave, kao i zainteresirano lice navode, da Uprava za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina nije bila nadležna da odlučuje o pravu raspolaganja na predmetnim nekretninama te da se odlučivalo o stvari o kojoj se ne može odlučivati u upravnom postupku ne čine ništavim sporno rješenje u konkretnom slučaju, obzirom da nadležnost Uprave proizilazi iz citiranih odredbi Uredbe o upisu u javne knjige nekretnina i prava na nekretninama u postupku privatizacije, kao i Uputstva o sprovođenju Uredbe o upisu nekretnina u javne knjige.

Nisu osnovani navodi zainteresiranog lica da je predmetno rješenje ništavo i iz razloga što se radi o nekretnini javne komunalne infrastrukture saobraćaja koja u naravi predstavlja javno dobro, te da kao takva zbog svog javnog značaja nije niti mogla biti u privatnom vlasništvu tužitelja, kao i navodi da shodno odredbama Zakona o društvenom kapitalu (Sl.list RBIH 41/95) i Uredbe o reviziji prethodno izvršene vlasničke transformacije (Sl.list FBiH 1/98, 16/99) prema kojima je izvršen postupak revizije prethodno izvršene vlasničke transformacije preduzeća u čijim bilansima stanja je na dan 31.12.1991.godine iskazan dionički kapital ili udio kapitala, postoji razlog ništavosti prvostepenog rješenja od 27.03.2000.godine, obzirom da su razlozi ništavosti taksativno navedeni u citiranoj odredbi člana 264. Zakona o upravnom postupku, a prvostepeni organ uprave je oglasio ništavim rješenje Uprave od 27.03.2000.godine, pozivajući se na odredbu člana 264. tačka 1. Zakona o upravnom postupku. Ovaj sud ukazuje da razlozi koje zainteresirano lice navodi ne čine ništavim prvostepeno rješenje od 27.03.2000.godine jer zainteresirano lice ukazuje da je povrijeđen materijalni zakon, u kom slučaju bi se, ukoliko su ti navodi tačni, radilo o nezakonitom rješenju. Međutim, nezakonitost rješenja, sama po sebi nije razlog za oglašavanje takvog rješenja ništavim. Naime, pravomoćna rješenja koja nisu ništava, već su zbog njihove eventualne nezakonitosti samo pobojna, mogu se poništavati primjenom izvanrednih pravnih lijekova (obnova postupka, poništavanje i ukidanje po pravu nadzora, ukidanje i mijenjanje pravomoćnog rješenja uz pristanak ili na zahtjev stranke) unutar propisanih prekluzivnih zakonskih rokova, dok su razlozi za ništavost tačno navedeni u citiranoj odredbi člana 264. Zakona o upravnom postupku. S tim u vezi nisu osnovani niti navodi

zainteresiranog lica da je u konkretnom slučaju Rješenje Uprave od 27.03.2000.godine nezakonito, navodeći da donositelj postupka nije postupao u dobroj vjeri.

Dakle, cijeneći mjerodavnu zakonsku odredbu i utvrđeno činjenično stanje, utvrđeno je kako taksativno nabrojeni razlozi za oglašavanje rješenja ništavim u konkretnom slučaju nisu ispunjeni.

Na osnovu izloženog, ovaj sud je zaključio da je tužba tužitelja osnovana u smislu odredbi člana 12. tačka 2. Zakona o upravnim sporovima, a što je razlog za poništenje osporenih upravnih akata tuženog i prvostepenog organa, a u smislu odredbi iz člana 28. stav 2. i člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, jer je osporenim upravnim aktima povrijeđen zakon na štetu tužitelja. Dakle, poništavanjem predmetnih rješenja tuženog i prvostepenog organa ovaj sud je riješio konkretnu upravnu stvar u sporu pune jurisdikcije, u smislu odredbe člana 36. stav 3. Zakona o upravnim sporovima, jer je samim time održano na snazi predmetno rješenje Uprave za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Zenica broj: 10-30-3-39/00 od 27.03.2000. godine.

Budući da Zakon o upravnim sporovima ne sadrži odredbe kojima se propisuje naknada troškova upravnog spora, to se u ovoj stvari, u smislu člana 55. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine" broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15) shodno primjenjuju odgovarajuće odredbe zakona kojim je uređen parnični postupak.

Naime, odredbom člana 386. stav 1. Zakona o parničnom postupku je propisano da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

Kako je tuženi u cijelosti izgubio upravni spor to je sud odbio zahtjev zainteresiranog lica Gradskog pravobranilaštva Grada Zenica za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 1.080,00 KM kao neosnovan.

Zapisničarka

Edina Imamović

Sudija

Sanela Popović